

Konventionens art. 2 benytter det udtryk, at handlingen skal have været absolut nødvendig. Da konventionen imidlertid kun omhandler nødværge-handlinger, der medfører døden, kan bestemmelsen ikke anses for strengere end straffeloven, idet en nødværgehandling af denne art efter straffelovens § 13 kun kan anses som forsvarlig, når den må anses som absolut nødvendig, idet dels angrebet ikke kunne være afværget ved mindre indgribende foranstaltninger og dels angrebet må tillægges en sådan betydning, at selv de stærkeste modforanstaltninger kan anses for berettigede.“

ad 5. Udenrigsministeriet henviser til det under 1. anførte. Indenrigsministeriet har derhos på udtrykkelig forespørgsel om forholdet mellem sindssyge-lovgivningen og konventionens art. 5 udtalt, at bestemmelserne i art. 37 i fælles-regulativet for statens sindssygehospitaller af 1. oktober 1915 har mistet deres indhold i det omfang, i hvilket de ikke er forenelige med lov nr. 118 af 13. april 1938 om sindssyge personers hospitalsophold, hvilken lov henhører under justitsministeriets område. Justitsministeriet har i sin tid udtalt, at tvangsindlæggelse af sindssyge må anses hjemlet ved konventionens art. 5, stk. 1, litra e, og at dansk ret efter justitsministeriets formening sikrer de således tilbageholdte personer de i art. 5, stk. 4 og 5, omhandlede rettigheder.

Under henvisning til, at et medlem af udvalget har ønsket en udtalelse om, hvorledes praktiseringen af de hemmelige kartoteker kan forenes med overholdelse af konventionens art. 8, har justitsministeriet meddelt, at den af politiets efterretningstjeneste udfoldede virksomhed med indsamling og registrering af visse oplysninger ikke udenfor lovhjemlede tilfælde, jfr. konventionens art. 8, stk. 2, fører til indgreb i de nævnte goder, og at denne virksomhed derfor ikke er i strid med konventionen.

Ole Bjørn Kraft.

Til folketingets udvalg angående forslag til rigsdagsbeslutning om Danmarks ratifikation af Konvention til Beskyttelse af Menneskerettigheder og grundlæggende Frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, med tilhørende tillægsprotokol, undertegnet i Paris den 20. marts 1952.
